

Sygn. akt: XI C 365/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie XI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nidzicy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Gembicka
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Cycen

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2014 r.

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 6.712,20 zł (słownie: sześć tysięcy siedemset dwanaście złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2011 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. koszty postępowania wzajemnie znosi,

IV. nakazuje ściągnąć od powoda J. B. i pozwanego (...) S.A.V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę po 197,58 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 365/13

UZASADNIENIE

Powód: J. B. wniósł pozew do tut. Sądu o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 14.228,26 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2011 r. do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia auto – casco samochodu marki B. (...) o nr rej. (...), zaś w okresie jej trwania pojazd powoda uległ kolizji tj. w dniu 04 czerwca 2011 roku. Pozwany nieprawidłowo zlikwidował szkodę, albowiem wypłacił odszkodowanie w wysokości 8.050,14 złotych, a według kalkulacji dokonanej przez niezależnych rzeczoznawców Stowarzyszenia (...) i Ruchu Drogowego (opinia prywatna) winno ono wynosić 22.279,01 złotych stąd zaistniała konieczność dochodzenia przed sądem uzupełniającej części kosztów naprawy wliczonych przez pozwanego (k. 2-3).

Pozwany: (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu jak i na rozprawie podniósł, że przy ustaleniu wysokości odszkodowania w odniesieniu do pojazdu powoda należy uwzględnić okres eksploatacyjny który przekraczał 3 lata i z tego tytułu odszkodowanie pomniejsza się o kwotę odpowiadającą zużyciu eksploatacyjnemu części pojazdu która w tym przypadku wynosi 15 % (zgodnie z § 13 ust 14 OWU) przy uwzględnieniu art. 18 OWU, który stanowił podstawę do wypłaty odszkodowania. Zgodnie z zasadami zawartymi w OWU jak i w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe powoda w związku ze zdarzeniem z dnia 04 czerwca 2011 roku w wysokości 8.050,14 złotych. (k. 29, k. 31 – 38).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 października 2010 r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia AC samochodu osobowego B. nr rej. (...). Z tytułu przebiegu ubezpieczenia AC uzyskał zniżkę w wysokości 50 % składki, wykupując wariant ubezpieczenia udział własny w szkodach i amortyzację części. Umowa obowiązywała do 21 października 2011 roku.

dowód : polisa znajdująca się w aktach szkody

W dniu 04 czerwca 2011 r. wzmiankowany pojazd uległ uszkodzeniu podczas dwóch zdarzeń. Pierwsze zdarzenie miało miejsce rano podczas „wyjeżdżania z domu” pojazd uderzył w znajdujący się tam słup, prawym tylnym błotnikiem. Zdarzenie te z uwagi na swój mały rozmiar nie zostało od razu zgłoszone z obawy przed utratą zniżek, dopiero po zaistnieniu drugiego zdarzenia po pouczeniu zostało zgłoszone i w pełni uznane, następstwem czego wypłacono pieniądze. Drugie zdarzenie nastąpiło w wyniku zderzenia z borsukiem na trasie w miejscowości M.. Pojazd w chwili obu zdarzeń był prowadzony przez syna właściciela pojazdu tj. T. B.. Zderzenie z borsukiem nastąpiło na wysokości przedniego zderzaka przedmiotowego pojazdu w wyniku czego „oderwały się części osłony od chłodnicy i wszystkie elementy z przodu”. Obie szkody zostały zgłoszona pozwanemu tego samego dnia i uszkodzony pojazd został przewieziony na plac (...) w N.. W załączonym do pisemnego zgłoszenia szkody oświadczeniu powód wskazał, że wniosł o przelanie należnego odszkodowania na jego konto bankowe. Po oględzinach pojazdu pozwany ustalił wysokość kosztów naprawy w systemie E. na 8.050,14 złote. Decyzją z dnia 30 sierpnia 2011 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 8.050,14 złotych. Mimo odwołań powoda pozwany decyzji swej nie zmienił.

dowód: zeznania świadka T. B. k. 86, zawiadomienie o szkodzie z oświadczeniem w aktach szkody, kalkulacja naprawy i fotografie znajdujące się w aktach szkody, decyzja z akt szkody, korespondencja przedsądowa z akt szkody;

Zgodnie z pisemną opinią sporządzoną przez biegłego sądowego H. T. wysokość szkody powstałej w samochodzie marki B. (...) o nr rej. (...) w wyniku zderzenia z borsukiem w dniu 04.06.2011r. zostało obliczone przy uwzględnieniu postanowień zawartych w OWU (...) Casco zatwierdzonych przez Zarząd (...) Spółka Akcyjna V. (...) (tj. przez pozwaną), dotyczących likwidacji szkody częściowej metodą kosztorysową i wynosi 14.866,21 złotych netto, a brutto z podatkiem VAT koszt naprawy wyniósł by 18.285,44 złotych.

Pozwany po zapoznaniu się ze sporządzoną opinią w przedmiotowej sprawie wniósł o ustosunkowanie się przez biegłego między innymi do uszkodzeń które prawdopodobnie pochodziły z wcześniejszej szkody, która była zgłaszana w (...) S.A i nie zostały naprawione przez powoda, uszkodzeń w postaci chłodnicy oleju automatycznej skrzyni biegów zamiast chłodnicy cieczy chłodzącej dla układu chłodzenia ze skrzynią automatyczną i wyjaśnienie czemu biegły za rbg (tj. roboczogodzinę) przyjął kwotę 100 złotych netto dla wszystkich rodzajów prac podczas gdy zgodnie z OWU owa określona została na kwotę 45 złotych dla wszystkich rodzajów prac.

Biegły w uzupełniającej opinii ustosunkował się do zarzutów podniesionych przez pozwanego podając, że „ogłędziny przedmiotowego pojazdu po zaistnieniu zdarzenia w dniu 04 czerwca 2011 roku przeprowadził ekspert spółki (...), który sporządzając Ocenę techniczną wskazał w/w części jako uszkodzone podczas przedmiotowego zdarzenia. Uważam, że jeżeli uszkodzenia tych części powstały w innym czasie a nie podczas zdarzenia w dniu 04 czerwca 2011 roku, to ekspert sporządzający opis uszkodzeń byłby w stanie to zauważyć...

”. Odnośnie uszkodzonych części biegły wyjaśnił, że nazwy części które zostały podane w ocenie technicznej znacznie różnią się od nazewnictwa stosowanego przez producenta, a podane tam kody części różnią się od numerów indeksowych podanych przez producenta i dlatego ich identyfikacja była utrudniona. W wyniku czego biegły przyjął że uszkodzenie faktycznie dotyczy chłodnicy wody skorygował kosztorys. Po uwzględnieniu korekty likwidacja szkody metodą kosztorysową będzie wynosiła 14.762,34 złote netto, a brutto 18.157,68 złotych. Odnośnie co do wartości rbg biegły podał, że została obliczona na podstawie owu a mianowicie w oparciu o średnie stawki dla robocizny, ustalone przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane na terenie gdzie szkoda jest likwidowana.

dowód: pisemna opinia biegłego H. T. k. 93 – 102, uzupełniająca opinia biegłego H. T. k. 129 – 136, pismo pozwanego k. 113;

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie tylko w części.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pojazd powoda ubezpieczony był w pozwanym Towarzystwie od szkód autocasco, zaś ubezpieczyciel wypłacił częściowe odszkodowanie za jego uszkodzenie w wysokości 8.050,14 złotych. Strony pozostawały natomiast w sporze co do wysokości należnego odszkodowania.

Podstawą dochodzenia odszkodowania przez powoda są postanowienia umowy ubezpieczenia autocasco. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.p.c.).

W myśl § 13 ust. 5 OWU AC, jeżeli naprawa pojazdu nie została udokumentowana imiennymi fakturami (rachunkami), wysokość odszkodowania nie uwzględnia podatku VAT.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na opinii biegłego z zakresu wypadków drogowych, ruchu drogowego oraz kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych H. T..

W świetle powyższych okoliczności, Sąd uznał, że należało powództwo uwzględnić co do części należności głównej w wysokości 6.712,20 złotych (słownie: sześć tysięcy siedemset dwanaście złotych 20/100), tj. 47 % należności dochodzonej. Powyższą kwotę Sąd ustalił w oparciu o opinię uzupełniającą sporządzoną przez biegłego, w której biegły wysokość kosztów naprawy pojazdu wyliczył na kwotę 14.762,34 złotych. Od tak wyliczonej kwoty Sąd odjął już przyznane odszkodowanie przez pozwanego na rzecz powoda tj. kwotę 8.050,14 złotych.

O odsetkach orzeczono po myśli z art. 817 § 1 k.c. i art. 481 k.c. , mając na uwadze fakt, iż decyzja pozwanego w sprawie przyznania powodowi odszkodowania wydana została w dniu 19.07.2012 roku.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 zd. 1 k.p.c., które Sąd wzajemnie zniósł, albowiem powództwo zostało uwzględnione w 47 % żądania, co uzasadnia rozstrzygnięcie w oparciu o ww. przepis.

O niepokrytych przez strony wydatkach na opinię biegłego orzeczono po myśli art. 83 ust. 1 i 2 oraz art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c., Sąd nakazał ściągnąć od stron po połowie – tj. po 197,58 złotych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa.